

Milli Kültür Araştırmaları Dergisi (MİKAD) / Cilt 8 - Sayı 1

Sorumlu Yazar: Uzm. Sevgi ÜNAL, MEB, s.unal42@gmail.com

ORCID ID: 0000-0003-2330-4966

Atıf: Ünal,S. (2024). Ünzile Bir Vatan Sevdasıdır, Kitap İncelemesi, Milli Kültür Araştırmaları Dergisi, 8 (1), s. 105-111.

Gönderim ve Kabul Tarihi: 18 Nisan 2024 / 26 Mayıs 2024

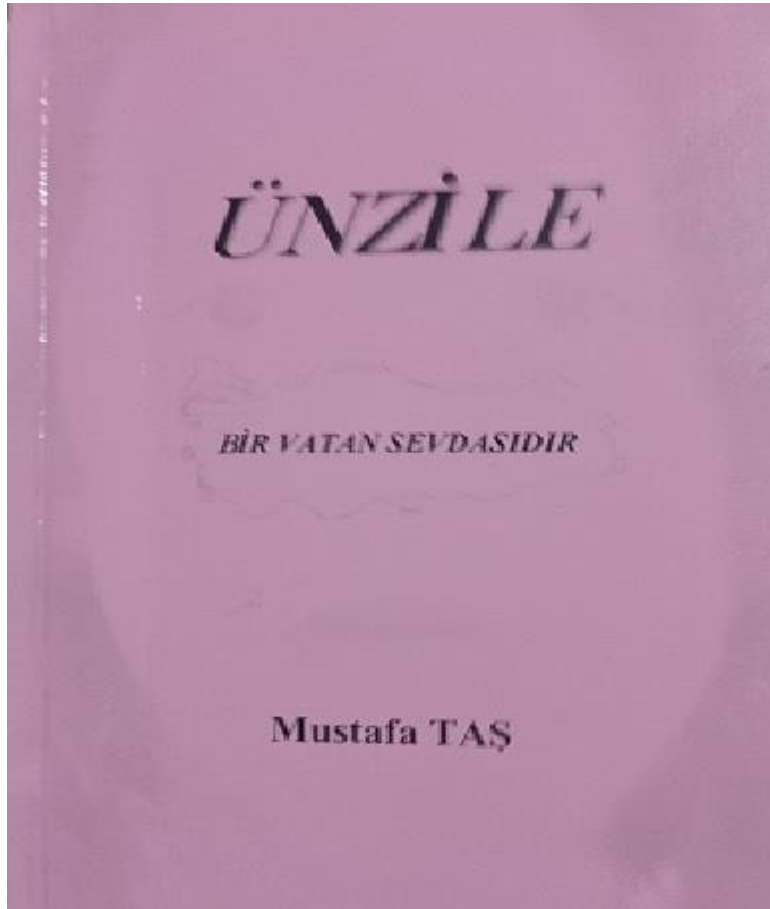
Kitap İncelemesi

ISSN: 2587-1331

DOI: 10.55774/mikad.1469604

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/mikad>

ÜNZİLE BİR VATAN SEVDASIDIR

Mustafa Alperen TAŞ, öğretmenlik yapan, hayatının tüm alanlarında vatan, millet, devlet ve bayrak kavramlarını fazlasıyla yaşayan destansı şairler yazarıdır. Peyami Safa şair için sırrın dilidir, der. Şair, şairin içindeki gizil olan bu duyguların dışı yansımasıdır. Mustafa Alperen TAŞ'ın "Ünzile Bir Vatan Sevdasıdır" kitabı 104 sayfadan oluşmakta olup Ünzile'nin ne olduğunu şair, kitabın önsözünde belirtmektedir. İlham kaynağının ulvi olmasından dolayı, Yaratıcının gökten yere indirdiği her türlü duygusunun olduğu ve bunlardan birinin de vatan ve millet sevdası olmasıdır. Ünzile ismi de nazil edilen anlamını taşıdığından dolayı gökten indirilen olduğu için vatan ve millet sevgisi de kutsaldır (Taş, 2009: IX).

Ayrıca kitabın ilginç görülebilecek yönleri de bulunmaktadır:

- Kitabın ilk basımı 30 Ocak 2009 gününde yapılmış olup 30 Ocak tarihi aynı zamanda şairin doğum gününe denk gelmektedir.
- Tüm şiirlerin altında yazılan ilin adı ve yazılan tarihi, günü gününe belirtilmiştir.
- Kitaptaki tüm şiirler tek kelimelik başlıkları barındırmaktadır. Şair yine kitabın önsözünde; nasıl ki birlik var ise, bir olmamız gerkiyorsa ve bizi Yaradan bir ise ben de şiirlerime bir kelimelik isimler verdim (Taş, 2009: IX), demektedir.

Mustafa Alperen TAŞ 'ın ikinci ve destansı olan 104 sayfalık "Ünzile Bir Vatan Sevdasıdır" kitabında 73 şiir bulunmakta olup bütün şiirler milli duyguları içermektedir. Hece ölçüsünü en üst seviyede kullanan şair, vatan, bayrak, din, devlet, millet kavramlarının tamamına Ünzile ismini koymuştur. Sadece iki şiirinin başlığı tarihlerden oluşmaktadır. 09.07.2008 isimli şiirde İstanbul'un Maslak semtinde aynı gün şehit olan üç polis memuru için kaleme alınmış, 21.03.2008 şiirinde de birlik olmamızın gerektiğini, baharın gelişini tüm halkların beraberce kutlamalarını gerektiğini kaleme almıştır.

Şair, Köroğlu'nun Âşık Şiiri, Fazıl Hüsni Dağlarca'nın Üç Şehitler Destanı, Arif Nihat Asya'nın Bayrak, Dadaloğlu'nun Avşar Elleri ve örnekleri arttırılabilecek nice büyük değer ve bu değerlerin ölümsüz eserlerinden etkilenmiş görünüyor. Bayrak'a yazılan kitabın ilk şiiri;

...

Bir gece vakti bizim oldun ey bayrak!

Kimse seni elinden bırakmayacak,

Bizler ölsek bile bu büyük vatanda,

Analar hep kahramanlar doğuracak (Taş, 2009: 11).

Türk Tarihinin başlangıç noktasından Anadolu'ya uzanan zevkli ve akıcı bir serüven gibi yazılmış olan kitabın yer yer Türkiye dışında kullanılan şiveleri de şiirlere serpiştirilmiştir;

...

Oğuz Kağan soyundan,

Kutlu devlet boyundan,

Asya'nın bozkırından,

Selam alıp gelmişem. (Taş, 2009: 12).

Sultan Alparslan'ın Malazgirt'te verdiği Diyojen ile olan mücadelesi (Taş, 2009: 13), günümüze kadar Anadolu'nun yurt edinilmesi (Taş, 2009: 14,15) anlatılmıştır. Bütün milli duygularını milletine o denli yakıştırmıştır ki şair, bu duygusunu coşkulu bir halde;

...

Ay yıldızlı bağrağıma kan oldun,

Koca bir millete sen hep can oldun,
Bu dünyada herkese sen şan oldun,
Dönme yok. Bayrak bizim, yiğit bizim!

Son damlası, son kurşunu, son zerresi,
Bak geliyor uzaktan düşmanın sesi,
Savaş nidaları, barut kokusu, bu da nesi?
Ölmek yok. Bayrak bizim, yiğit bizim!
... (Taş, 2009: 16) anlatmaktadır.

Zaman zaman kitapta Anadolu'yu gezer okuyan, Antep'te Şahinbey olur, Van Gölü'nde Akdamar, bazen Kaf Dağı'na çıkar, bazen Sultan Süleyman olur. O, diye başlar şiiri önce Yılmaz, sonra Arif ve sonunda kızılması olan Ünzile olur bu gezinti. (Taş, 2009: 17, 18, 19). *Çanakkale* (Taş, 2009: 23), *Urfa'm* (Taş, 2009: 27). *Adana* (Taş, 2009: 32), *İstanbul'a* (Taş, 2009: 34), *İstanbul* (Taş, 2009: 38), *Sakarya'ya* (Taş, 2009: 56, 57, 58, 59), *Bursa* (Taş, 2009: 66), *Çanakkale'ye* (Taş, 2009: 76, 77) şiirlerinde, isimleri geçen illerimizin tarihteki mücadeleleri konu edilmiştir.

...
Şüheda hiç ezilemez,
Ne savaştır bilinemez,
Kim ne derse desin ama,
Çanakkale geçilemez! (Taş, 2009: 76, 77).

Şairin vatan sevdası, ailesinden, oğlundan, kızından vazgeçecek kadar, çok sevdiği ülkesine canını verecek kadar olduğu bellidir. Her halini ülkesi ile iliştiiren şaire nasılsın diye sordukları zaman bile Türkiye gibiyim, demektedir. *Diyorum* şiirinde bunu defalarca tekrarlamaktadır.

Yoluna ölecek kadar deliyim,
Yetmiş milyonda küçük esirim,
Küçücük paydayım payın içinde,
Kalsam da diyorum Türkiye gibiyim.
... Sorsalar diyorum, Türkiye gibiyim.
... Vursalar diyorum, Türkiye gibiyim.
... Dikseler diyorum, Türkiye gibiyim.
Bir oğlum bir kızım kalır geride,
Ama esaret yok Türk Milleti'ne,
Ölürken uzanıp şehadet şerbetine,
Verseler diyorum Türkiye gibiyim (Taş, 2009: 20).

...
Senin için her sevdadan geçilir,

Anneden kardeşten canandan bile,
Sende güzellik ki her dem seçilir,
Zümrütten elmastan Leyla'dan bile.
... (Taş, 2009: 16).

Benimsin şiirinde, yıllar bile geçse de, yaşadığı sürece kimse ile paylaşamayacağını (Taş, 2009: 21) ve bu ülke için kullanılan bayrağa olan sevdasını *Kahraman* (Taş, 2009: 22) şiirinde şu dizeleri ile sert bir biçimde yansıtmaktadır:

...
Bir bayrak için vuruldu yiğit,
Eğer sevmiyorsan, defol ve de git!
Olmasın sen gibi kuduz olmuş it.
Bizler kahraman, burası vatan!

Şairin farklı bir bakış açısı da 24. ve 25. sayfalarında yer alan *Kostantiniyye* şiirinde görülmektedir. Şiir 7 kıtadan oluşmakta olup yine hece ölçüsüne uygun olarak 29 Mayıs 1453 gününün manzarasını, hava durumunu, o gün yaşanan fetih hazırlıklarını, Akşeddin'in duasını, Peygamber'in hadisini, sonuçta Ayasofya'da kılınan namazı konu almakta olup son mısrasında fetih edilen şehrin İstanbul olmadığını, Kostantiniyye olduğunu, fetihten sonra İstanbul ismini aldığını belirtmektedir.

Tek derdinin vatanı ve milleti olduğunu anlattığı dizeler *Derdim* (Taş, 2009: 36). şiirinde; Yaradan'dan derman isteyen, herkese kucak açan, dost ve düşmanının kimler olduğunu düşünmeden, atalarından ülkesini dinlediğini, eksik veya tam hiçbirşeyinin olmadığını, şiirin yazıldığı dönemde otuz yaşında olup sürekli vatanım diye haykırdığını, kendisinin Anadolu'yu karış karış dolaşan biri olduğunu ve geride ailesini bıraktığını, hayattan tek beklentisinin ülkesini bırakamayışı olduğunu ve ne bir makam ne de bir kat istemediğini belirtmekte ve dizeler ile şiiri sonlandırmaktadır:

...
Doğarken gözüm kör idi ağlamaktan,
Ağlamam farklı öte çocuklardan,
Ben Ünzilem'i yıllarca aramaktan,
Dilimde artık tüy kalmamaktan
Şikayetim yok, derdimdir vatan!

Şair Ünzile'yi maziye duyulan özlemi (Taş, 2009: 30), yaşanalara üzülme (Taş, 2009: 31), bayrak için can vermenin güzelliğini ve önemini (Taş, 2009: 33), Dedem Korkut dilinden vatanı (Taş, 2009:35), Yaradan'a yakarışını (Taş, 2009: 37), Ünzile'nin hiçbir zaman bitmeyen bir duygu ve tek ölüm sebebinin olduğunu (Taş, 2009: 39), bir kahramanın dünyasında nelerin bulunduğunu (Taş, 2009: 40), Ünzile'ye koştüğünü ve onunla beraber ölüme gitmek istediğini (Taş, 2009: 46, 47), uğruna çok şehit verildiğinin özetini (Taş, 2009: 48), ne mutlu Türk'üm diyene, diyebilmenin mutluluğunu (Taş, 2009: 49), vatan sevgisini (Taş, 2009: 50), milli değerleri sevmek için bir sebebin olmadığını (Taş, 2009: 51), gençliğe verdiği mesajlarını (Taş, 2009: 52, 53) Al-Beyaz diyerek isimlendirdiği bayrağa nasıl davranılması gerektiğini (Taş, 2009: 54, 55), maziden ders alınarak atıye nasıl yürünmesi gerektiğini (Taş, 2009: 60), Ünzile'nin her gün ve gecesinde her anında bulunma gerekliliğini (Taş, 2009: 61) Ünzilenin gülümsemesinin şairi ne kadar çok mutlu

ettiğini (Taş, 2009: 64), gökyüzünde şehitlerin nurlandığını, yeryüzünde gazilerin onurlandığını (Taş, 2009: 65), son kalenin yaşadığımız coğrafyada olduğunu (Taş, 2009: 66) belirtmiştir. Milli değerlerini bir gemiye benzeterek dalgalarla boğuşuran, kaptanına yön veren, okyanusları dolaştıran şair gemisinden ayrılmak istemediğini *Gemi* (Taş, 2009: 41) şiirinde şöyle noktalamıştır;

...

Sen bir gemi, ben bir tayfan Ünzilem,
Sana gelmesin asla ne keder ne de elem,
Ben bir daha asla dünyaya gelemem,
Sevgilim olup da geçsin bugünün!

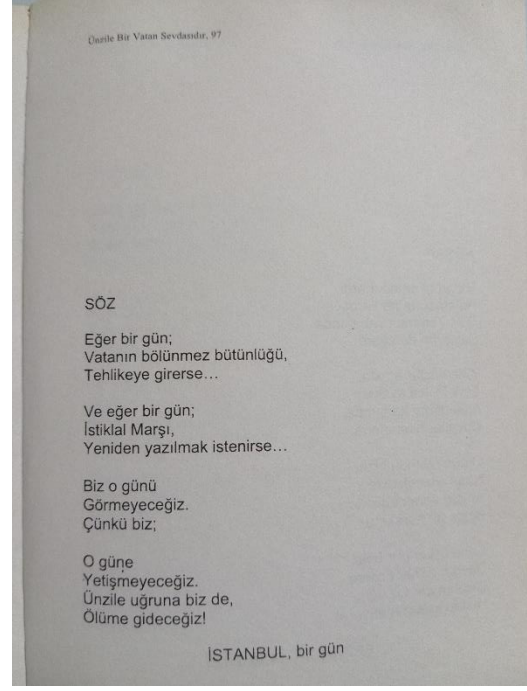
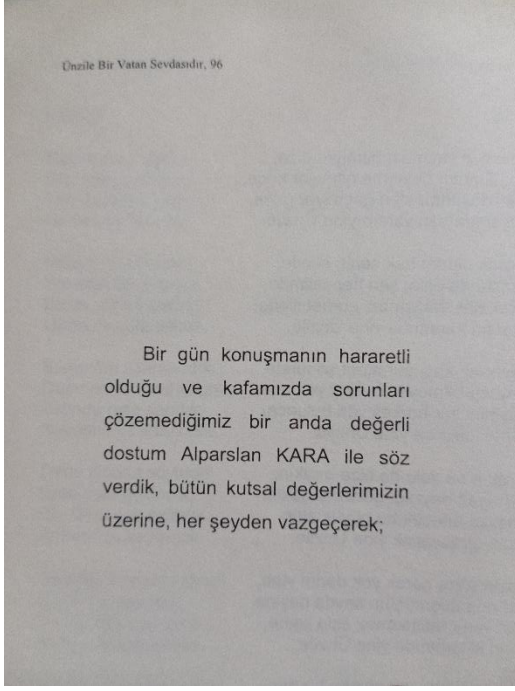
Kitabın 42., 43., 44. ve 45. sayfalarında, 06.10.1996 tarihinde şehit olan arkadaşı için kaleme alınan ve şehidin doğumundan şehadet şerbetini içtiği ana dek hayatını anlatan 18 kıtalık *Şehidim* şiirinin son kıtası hem şehitler için hem de bayrak için birleştirilmiş ve insanın kalbinde kıpırtıya sebep olacak şekilde etkileyici yazılmıştır:

...

Gördüm, kucağımdaydı,
Alındaki al bir aydı,
Gökten bir yıldız kaydı,
Bayrakta yerini aldı.

Bahar (Taş, 2009: 78, 79) ve *21.03.2008* (Taş, 2009: 99) şiirlerinde baharın gelişinde kutlanan Bahar Bayramı (Nevruz) konu olarak alınmış olup baharın özellikleri, ülkeye yansımaları, bir doğum günü havasında kutlanmasının gerekliliğini, bir var oluş ve sevgiliye uzanan bir süreç ve birlik, beraberlik içerisinde günün bitirilmesi mesajları akıcı bir dil ile ifade edilmiştir.

Kitabın 96. ve 97. sayfaları aşağıya çıkarılmış olup tarihi belli olmayan, sadece *İSTANBUL*, *bir gün* olarak ifade edilen *Söz* şiiri şairin kitabındaki hece ölçüsüne uymayan tek şiiri olup Ünzile ile beraber arkadaşıyla ülkenin tehlikeye düşmesi ihtimalinde ölüme kendilerinden önce gidenlerin ardından severek koşacaklarının göstegesidir.

Şair, kitabın bütünlüğünü düşündüğümüzde bir olmanın önemini ve milli duyguların canlı tutulmasının gereğinden söz etmektedir. Birlik kavramının hayatımızın her alanında uygulanmasının önemini en çarpıcı ve iyi anlatan, kitabın 72. sayfasındaki *Bir* isimli şiiridir:

Ezelden beri dostuz bu ülkede,
Dilimiz bir, vatanımız bir bizim.
Büyük bir moziak üzerinde,
Dilimiz bir, vatanımız bir bizim.
Allah'ımız, kitabımız bir bizim.

Alparslan'dan bize kalan yadigar,
Malazgirt'te temelini attılar,
Mutluluk için çok kan akıttılar,
Dilimiz bir, vatanımız bir bizim.
Allah'ımız, kitabımız bir bizim.

Türk ve İslam ülküsü savunuldu.
Asım nesli deyip hep avunuldu,
İçim vatan sevdasıyla kavruldu,
Dilimiz bir, vatanımız bir bizim.
Allah'ımız, kitabımız bir bizim.

Derdimiz Ünzilemizdir bizim,
Peki düşünceniz nedir sizin?
Bu güzelim ülkemi sakın bölmeyin,
Dilimiz bir, vatanımız bir bizim.

Allah'ımız, kitabımız bir bizim.

Mustafa Alperen TAŞ'ın "Ünzile Bir Vatan Sevdasıdır" kitabı tarih dersi veren, milli duyguları içeren, ülkemizde yaşayan her etnik yapının birliğine, beraberce yaşamasını sağlayan destansı yapıya sahip bir şiir kitabıdır. Kitabı okuyan herkes, mutlaka zaman zaman maziye dalacaktır, yer yer kalbinin hızlı atmasına engel olamayacaktır. Batı dillerinde epik denilen destansı şiirin yaşayan örneklerinden bir tanesidir, bu kitap.

TAŞ, M. A., (2009), Ünzile Bir Vatan Sevdasıdır. İstanbul: MAT Yayınları.